

3.1 Η κοινωνική θέση

Είδαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο ότι το άτομο εντάσσεται σε διάφορες κοινωνικές ομάδες κατά τη διάρκεια της ζωής του. **Στις κοινωνικές ομάδες που συμμετέχει, καταλαμβάνει μια συγκεκριμένη κοινωνική θέση.** Είναι γονιός ή παιδί σε μιαν οικογένεια, δάσκαλος ή μαθητής σε ένα σχολείο, εργοδότης ή εργαζόμενος σε μιαν επιχείρηση, στέλεχος ή απλό μέλος ενός πολιτικού κόμματος ή οργάνωσης.

Από τα παραδείγματα αυτά κατανοούμε ότι κάθε άτομο καταλαμβάνει συγκεκριμένη κοινωνική θέση σε κάθε ομάδα που συμμετέχει αλλά και στην κοινωνία ευρύτερα. Αυτό σημαίνει ότι κατέχει περισσότερη ή λιγότερη **εξουσία/δύναμη** σε σχέση με τους άλλους, περισσότερες ή λιγότερες υποχρεώσεις και δικαιώματα. Ο διευθυντής ενός σχολείου έχει περισσότερες υποχρεώσεις και δικαιώματα και περισσότερη εξουσία από τους μαθητές, εφόσον έχει την ευθύνη της λειτουργίας του σχολείου, ενώ οι μαθητές έχουν βασικά την ευθύνη της παρακολούθησης των μαθημάτων. Με τον ίδιο τρόπο το στέλεχος ενός κόμματος έχει περισσότερη εξουσία από το απλό μέλος. Αυτό σημαίνει ότι οι παραπάνω κοινωνικές θέσεις ιεραρχούνται ως θέσεις μεγαλύτερης και μικρότερης ευθύνης δηλαδή μεγαλύτερης και μικρότερης εξουσίας-δύναμης.

Πώς όμως καταλαμβάνει ένα άτομο μια κοινωνική θέση;

Για να σου δοθεί η θέση του μαθητή στο Δημοτικό αρκούσε η ηλικία σου, εφόσον στην Ελλάδα η φοίτηση είναι υποχρεωτική για όλα τα παιδιά. Για να κατακτήσεις αργότερα τη θέση του φοιτητή σε μιαν Ανώτατη Σχολή, θα απαιτηθεί να έχεις την απαραίτητη εκπαίδευση για να ανταποκριθείς στις Πανελλήνιες Εξετάσεις.

Τόσο η ηλικία, όσο και η εκπαίδευση αποτελούν κριτήρια για να καταλάβει το άτομο μια κοινωνική θέση. Τα κριτήρια αυτά αποτελούν τα κοινωνικά χαρακτηριστικά του ατόμου. **Οι κοινωνικές θέσεις, επομένως, αποδίδονται στα άτομα με βάση τα κοινωνικά τους χαρακτηριστικά.**

Από το παράδειγμα κατανοούμε ότι άλλα κοινωνικά χαρακτηριστικά, όπως το φύλο, τα έχουμε με τη γέννησή μας (εκ γενετής) και άλλα, όπως η μόρφωση, τα αποκτούμε στη διάρκεια της ζωής μας (επίκτητα).

- **Εκ γενετής χαρακτηριστικά** είναι το φύλο, η ηλικία, η φυλετική, εθνική ή κοινωνική προέλευσή μας τα σωματικά χαρακτηριστικά. Τα χαρακτηριστικά αυτά οδηγούν σε κοινωνικές θέσεις που είναι **δοτές**, μας δίδονται δηλαδή λόγω αυτών των χαρακτηριστικών και όχι λόγω των προσωπικών μας ικανοτήτων.

φωτ. 3.1 Λεπτομέρεια από τον πίνακα του Ν. Λύτρα «Α. Καντατζόγλου», 1886

φωτ. 3.2 Λεπτομέρεια από τον πίνακα «Οικογένεια» του Σπ. Βασιλείου, 1948.

φωτ. 3.3 «Κουλουροπώλη» πίνακας του Θεόφιλου 1933.

Στις παραδοσιακές κοινωνίες η ενδυμασία δήλωνε την κοινωνική θέση του ατόμου. Στις σύγχρονες κοινωνίες, με εξαίρεση τις επαγγελματικές στολές (π.χ. γιατροί, στρατιωτικοί), η ενδυμασία παύει να αποτελεί μέσο διάκρισης της κοινωνικής θέσης των ατόμων. ➤ Να συζητήσετε στην τάξη άλλα μέσα διάκρισης της κοινωνικής θέσης των ατόμων.

• **Επίκτητα κοινωνικά χαρακτηριστικά** είναι η μόρφωση, το επάγγελμα, το κύρος, το εισόδημα, ο πλούτος, οι κοινωνικές σχέσεις. Τα χαρακτηριστικά αυτά οδηγούν σε κοινωνικές θέσεις που είναι **κατακτημένες**, τις κατακτάμε δηλαδή με βάση αυτά τα ατομικά μας προσόντα.

Η σημασία που μπορεί να έχουν τα εκ γενετής ή επίκτητα χαρακτηριστικά για να καταλάβει ένα άτομο κοινωνικές θέσεις με μεγαλύτερη εξουσία, διαφέρει από κοινωνία σε κοινωνία και από εποχή σε εποχή. Στις παραδοσιακές κοινωνίες π.χ. το να είσαι γυναίκα αποτελεί, ακόμα και σήμερα, χαρακτηριστικό αποκλεισμού από θέσεις εξουσίας, ενώ παλαιότερα οδηγούσε στον αποκλεισμό ακόμα και από τη θέση του ψηφοφόρου. Αντίθετα στις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες μεγαλύτερη σημασία αποδίδεται στα επίκτητα χαρακτηριστικά (π.χ. μόρφωση, δεξιότητες, εργατικότητα) που οδηγούν σε κατακτημένες θέσεις, εφόσον οι νόμοι κατοχυρώνουν την ισότητα όλων ανεξάρτητα από διαφορές φύλου, φυλής, ηλικίας ή αναπηρίας.

φωτ. 3.4 Η Οικουμενική διακήρυξη των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, που έχουν δεχτεί ως εσωτερικό δίκαιο όλα σχεδόν τα κράτη, κατοχυρώνει την ισότητα όλων, ανεξάρτητα από γλώσσα, φυλή, φύλο, θρησκεία ή αναπηρία. Ακόμα όμως και σήμερα, παράγοντες, όπως το φύλο, δεν έχουν πάψει να αποκλείουν άτομα από κοινωνικές θέσεις εξουσίας. ➤ Να συζητήσετε στην τάξη τη σημασία κατοχύρωσης της αξιοκρατίας και των ίσων ευκαιριών στην κατάκτηση κοινωνικών θέσεων με μεγαλύτερη εξουσία.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Κοινωνικά Χαρακτηριστικά
(εκ γενετής - επίκτητα)

Κοινωνικές Θέσεις
(δοτές - κατακτημένες)

3.2 Ο κοινωνικός ρόλος

Η κοινωνική θέση του Διευθυντή στο σχολείο συνδέεται, όπως είδαμε, με τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά του σε σχέση με τα άλλα μέλη της σχολικής κοινότητας. Συνδέεται επομένως, με τις συμπεριφορές που οφείλει να έχει ο Διευθυντής απέναντι στους προϊσταμένους του, στους καθηγητές, στους γονείς και τους μαθητές του σχολείου. **Η συμπεριφορά που οφείλει να έχει το άτομο, επειδή κατέχει μια θέση σε μια κοινωνική ομάδα, προσδιορίζει τον κοινωνικό του ρόλο.** Η συγκεκριμένη συμπεριφορά που περιμένουμε π.χ. από ένα γονέα, δηλαδή να παρέχει στα παιδιά του αγάπη, ασφάλεια, φροντίδα και την κατάλληλη προετοιμασία τους για το μέλλον, αποτελεί το περιεχόμενο του κοινωνικού ρόλου του γονέα.

Κάθε κοινωνική θέση συνδέεται με κοινωνικούς ρόλους και τις αντίστοιχες υποχρεώσεις και δικαιώματα. Τους ρόλους αυτούς τους μαθαίνουμε από τα πρώτα στάδια της ζωής μας μέσα από το παιχνίδι και την οικογενειακή και σχολική ζωή (βλ. κεφ. 5). Με αυτό τον τρόπο γνωρίζουμε ποια συμπεριφορά περιμένουν οι άλλοι από εμάς, όταν ασκούμε ένα ρόλο (π.χ. του φίλου, του μαθητή, του αδερφού), αλλά και προβλέπουμε την αντίστοιχη συμπεριφορά

φωτ. 3.5 Η θέση μιας γιατρού σε ένα Νοσοκομείο συνδέεται με τους ρόλους της, δηλαδή τις συμπεριφορές που οφείλει να έχει ως γιατρός απέναντι στους συναδέλφους της, στους ασθενείς και τους συγγενείς τους, στη Διεύθυνση του Νοσοκομείου και στο προσωπικό. ➤ Να συζητήσετε στην τάξη τις συμπεριφορές που οφείλει να έχει ο μαθητής, με βάση τη θέση του, απέναντι στις διάφορες άλλες κατηγορίες θέσεων στο σχολείο.

των άλλων. Η έκφραση «δε φέρθηκε, όπως έπρεπε», ως γονέας, δάσκαλος, γιατρός, έχει ακριβώς αυτό το νόημα. **Οι κοινωνικοί ρόλοι προσδιορίζονται από συγκεκριμένους κοινωνικούς κανόνες** που καθορίζουν τη συμπεριφορά μας. Οι σχολικοί κανόνες καθορίζουν το ρόλο μας ως μαθητών, οι κανόνες της Πολιτείας το ρόλο μας ως πολιτών κ.λ.π. Κάθε άτομο όμως, έχει τη δυνατότητα να προσαρμόσει τη συμπεριφορά του για κάθε ρόλο στη δική του προσωπικότητα. Γι' αυτό δε συμπεριφέρονται όλοι π.χ. οι δάσκαλοι, οι γονείς ή οι πολίτες με τον ίδιο τρόπο. Σε αντίθεση επομένως με τους θεατρικούς ρόλους, τους οποίους «υποδύονται» οι ηθοποιοί με βάση ένα καθορισμένο σενάριο, τους κοινωνικούς μας ρόλους τους ζούμε διαφορετικά ο καθένας και μέσα από αυτούς διαμορφώνουμε και εμφανίζουμε στην κοινωνία την προσωπικότητά μας.

Η ελευθερία που διαθέτουμε να προσαρμόσουμε τον κοινωνικό μας ρόλο στην προσωπικότητά μας, είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη ανάλογα με την κοινωνία στην οποία ζούμε. Οι παραδοσιακές κοινωνίες αφήνουν λιγότερα περιθώρια προσωπικής επιλογής στους τρόπους συμπεριφοράς από τις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες, οι οποίες σέβονται την ελευθερία όλων να αναπτύσσουν την προσωπικότητά τους, εφόσον βέβαια δεν παραβιάζουν τους νόμους.

Επειδή το άτομο συμμετέχει σε πολλές κοινωνικές ομάδες και κατέχει διαφορετικές θέσεις, ασκεί και πολλούς ρόλους ταυτόχρονα. Συχνά, οι υποχρεώσεις που συνεπάγεται ένας ρόλος έρχονται σε σύγκρουση με τις υποχρεώσεις ενός άλλου. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται **σύγκρουση ρόλων**. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι ρόλοι του εργαζόμενου και του γονέα, οι οποίοι συγκρούονται ιδιαίτερα, όταν δεν υπάρχουν μέτρα κοινωνικής πρόνοιας, όπως οι παιδικοί σταθμοί.

3.3 Οι κοινωνικοί κανόνες

Όλες οι κοινωνίες έχουν κάποια ιδεώδη, κάποιες **κοινωνικές αξίες*** και οι συμπεριφορές των μελών τους πρέπει να είναι σύμφωνες με αυτές. Η αξία π.χ. της ζωής αποτελεί μια τέτοια πανανθρώπινη αξία. Αυτές οι αξίες εκφράζονται με τους **κοινωνικούς κανόνες**. Η κοινωνική αξία της ζωής εκφράζεται στις περισσότερες κοινωνίες με τον κοινωνικό κανόνα της απαγόρευσης της αφαίρεσης ή της απειλής της ζωής του ατόμου.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι, σε κάθε κοινωνία ή ομάδα, μια

φωτ. 3.6 Η είσοδος στην τρίτη ηλικία απαιτεί νέα προσαρμογή των ατόμων που χρειάζονται υποστήριξη. Συχνά, υπάρχει πρόβλημα προσαρμογής στους νέους ρόλους που πρέπει να αναλάβουμε. Η εφηβεία και η ενηλικίωση, η μετανάστευση, η απόκτηση παιδιού σε νεαρή ηλικία, η συνταξιοδότηση, τα γηρατειά αλλά και ρόλοι, όπως αυτοί του μαθητή, του φοιτητή, παρουσιάζουν προβλήματα γιατί απαιτούν νέες συμπεριφορές, για τις οποίες τα άτομα μπορεί να μην είναι κατάλληλα προετοιμασμένα.

✎ Να συζητήσετε στην τάξη τα προβλήματα αυτά. Να προτείνετε τρόπους βοήθειας των παραπάνω ομάδων ατόμων που αντιμετωπίζουν προβλήματα προσαρμογής στους νέους ρόλους τους.

φωτ. 3.7 Αρχαία Τραγωδία στο θέατρο Ηρώδου του Αττικού.

Το φαινόμενο της σύγκρουσης ρόλων ενέπνευσε τους μεγαλύτερους αρχαίους τραγωδούς και σύγχρονους δραματουργούς. Πρόσωπα όπως η Αντιγόνη, ο Αγαμέμνωνας, η Μήδεια αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα. Οι σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες γίνονται περισσότερο ανεκτικές στις διαφορετικές συμπεριφορές, μειώνοντας με αυτό τον τρόπο τις περιπτώσεις τέτοιων τραγικών συγκρούσεων. Η Πολιτεία σήμερα λαμβάνει μέτρα βοηθητικά για αντίστοιχες καταστάσεις, όπως για τις συγκρούσεις στους ρόλους των εργαζόμενων – γονιών.

✎ Να συζητήσετε στην τάξη για αυτά τα μέτρα.

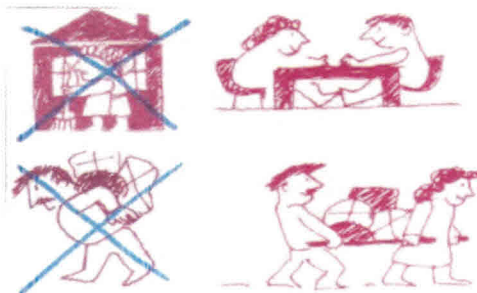
* Κοινωνική αξία: η θετική εκτίμηση ως ιδιαίτερα σημαντικής μιας ιδέας ή μιας κατάστασης για τα οποία τα άτομα μπορεί να αγωνίζονται και να θυσιάζονται π.χ. αξία της ελευθερίας.

συγκεκριμένη συμπεριφορά θεωρείται «σωστή», ένας τρόπος ντυσίματος «κατάλληλος», ένας τρόπος ομιλίας «καλύτερος» από κάποιον άλλον. Το ποια συμπεριφορά θεωρείται «σωστή» καθορίζεται από τους αντίστοιχους κοινωνικούς κανόνες.

Οι κοινωνικοί κανόνες είναι πρότυπα συμπεριφοράς που διαμορφώνονται με βάση τις κοινωνικές αξίες κάθε κοινωνίας ή κοινωνικής ομάδας. Η κοινωνική αξία π.χ. της ισότητας των φύλων, που χαρακτηρίζει τις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες, διαμόρφωσε και τους αντίστοιχους κοινωνικούς κανόνες που ορίζουν τη συμπεριφορά της γυναίκας στους ρόλους της ως συζύγου, μητέρας, εργαζόμενης κ.ά.

Είδη κοινωνικών κανόνων

- **Γενικοί κοινωνικοί κανόνες** είναι αυτοί που αφορούν όλο το κοινωνικό σύνολο, όπως η προστασία της ζωής, της ισότητας, της ελευθερίας, ενώ **οι ειδικοί κοινωνικοί κανόνες** αφορούν επιμέρους κοινωνικές ομάδες, όπως οι κανόνες που αφορούν τους γιατρούς, τους μαθητές ή τους οδηγούς.
- **Αυστηροί κοινωνικοί κανόνες** είναι όσοι προβλέπουν ποινές σε όσους τους παραβαίνουν, όπως π.χ. η απαγόρευση φόνου, κλοπής, εξύβρισης, ενώ οι **ελαστικοί ή χαλαροί** αντίθετα αφήνουν περιθώρια ελευθερίας στο άτομο, όπως π.χ. ο τρόπος καθημερινής ενδυμασίας.
- **Τυπικοί κοινωνικοί κανόνες** είναι όλοι οι γραπτοί κανόνες-νόμοι του κράτους (βλ. Β' Μέρος), ενώ **άτυποι κανόνες** είναι τα άγραφα έθιμα και συνήθειες, όπως π.χ. οι κανόνες ευγένειας ή τα έθιμα της αποκριάς.

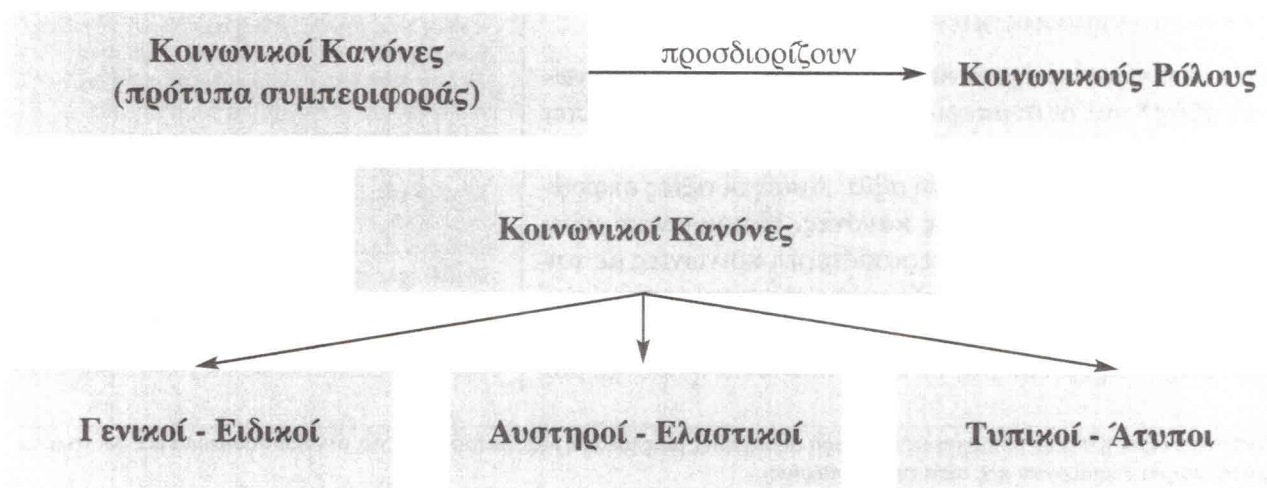
φωτ. 3.8 Οι αλλαγές των κανόνων Οικογενειακού Δικαίου.

Το 1982 άλλαξαν οι κανόνες του Οικογενειακού Δικαίου. Μέχρι τότε οι αποφάσεις που αφορούσαν την οικογένεια αποτελούσαν προνόμιο των ανδρών, οι οποίοι είχαν και όλα τα οικογενειακά βάρη, ενώ οι γυναίκες περιορίζονταν στο ρόλο της νοικοκυράς. Μετά την αλλαγή οι σύζυγοι συναποφασίζουν πλέον ισότιμα για όλα τα θέματα της οικογένειας και φέρουν μαζί τις ευθύνες και τα βάρη της. Με την αλλαγή αυτών των κοινωνικών κανόνων άλλαξε ταυτόχρονα η θέση της γυναίκας στην οικογένεια και επομένως οι ρόλοι της ως μητέρας και συζύγου.

❗ Να σχολιάσετε αυτές τις αλλαγές. Με ποιες αλλαγές στους ρόλους και τις θέσεις της γυναίκας συνδέονται; Περισσότερες πληροφορίες για τη νομοθεσία που αφορά τα φύλα θα βρείτε στο ΚΕΘΙ www.kethi.gr.

Να συζητήσετε στην τάξη αντίστοιχες αλλαγές των κανόνων που αφορούν το σχολείο.

Βασικές έννοιες μαθήματος

3.4 Κοινωνική διαστρωμάτωση, κοινωνική κινητικότητα

Σε κάθε κοινωνία τα άτομα δε διαθέτουν τα ίδια κοινωνικά χαρακτηριστικά, όπως ο πλούτος, η μόρφωση, το εισόδημα, το κύρος. Εξάλλου, ακόμα και σήμερα, σε πολλές κοινωνίες και ομάδες χαρακτηριστικά, όπως το φύλο, η φυλή ή η εθνική προέλευση οδηγούν σε **κοινωνική ανισότητα**.

Κάθε κοινωνία αξιολογεί και κατατάσσει τα κοινωνικά χαρακτηριστικά και μέσα από αυτά ιεραρχεί τα άτομα που τα κατέχουν. Η κατάταξη αυτή γίνεται με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας, την ιστορία της και τα συμφέροντα που κυριαρχούν σε αυτήν. Με αυτό τον τρόπο περισσότερο εξουσία αποδίδεται π.χ. στο ανδρικό φύλο και στη σωματική δύναμη από τα μέλη των κτηνοτροφικών κοινωνιών, στην αριστοκρατική προέλευση από τα μέλη των παραδοσιακών κοινωνιών, στον οικονομικό πλούτο από τα μέλη της σύγχρονης κοινωνίας.

Ο τρόπος που κάθε κοινωνία ιεραρχεί τα άτομα, με βάση τα κοινωνικά τους χαρακτηριστικά, ονομάζεται κοινωνική διαστρωμάτωση.

Στην ιστορία της ανθρωπότητας έχουν υπάρξει πολλά είδη κοινωνικής διαστρωμάτωσης, όπως η δουλεία, οι **κάστες*** στην Ινδία κ.ά. Στις σύγχρονες κοινωνίες το βασικό είδος κοινωνικής διαστρωμάτωσης είναι η **κοινωνική τάξη**, στην οποία ανήκουν τα άτομα με κοινά οικονομικά χαρακτηριστικά και συμφέροντα, π.χ. εργατική, αγροτική, **αστική τάξη****.

Οι συνέπειες της κοινωνικής διαστρωμάτωσης επηρεάζουν όλη την κοινωνική μας ζωή, τις αντιλήψεις μας για τον κόσμο, τις πολιτικές μας επιλογές, την υγεία μας, τη σταδιοδρομία μας κ.λπ.

Οι κοινωνικές ανισότητες και η κοινωνική διαστρωμάτωση χαρακτηρίζουν όλες τις κοινωνίες. Στις παραδοσιακές κοινωνίες, όπως είδαμε, τα άτομα δεν έχουν περιθώρια να καλυτερεύσουν την οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση, εφόσον οι θέσεις τους είναι δοτές, καθορίζονται δηλαδή από τη γέννησή τους. Ο δούλος, ο δουλοπάροικος στη φεουδαρχία ή ο Ινδός του 19ου αιώνα που ανήκε στην κατώτερη κάστα, γνώριζαν ότι θα έκλειναν τον κύκλο της ζωής τους στην ίδια ακριβώς θέση με

φωτ. 3.9 Μαρία Κιουρί. Η πρώτη γυναίκα που τιμήθηκε με βραβείο Νόμπελ. Οι έρευνες της για τη ραδιενέργεια της δίνουν Νόμπελ Φυσικής (1903) και Νόμπελ Χημείας (1911).

φωτ. 3.10 Λίνα Τσαλδάρη. Η πρώτη Ελληνίδα υπουργός το 1956.

φωτ. 3.11 Σερίν Εμπαντίν, δικηγόρος. Η πρώτη μουσουλμάνα με Νόμπελ ειρήνης το 2003. Στις σύγχρονες κοινωνίες το φύλο αποτελεί όλο και λιγότερο χαρακτηριστικό που οδηγεί σε κοινωνικές ανισότητες. Οι γυναίκες ενισχύονται με κατάλληλα μέτρα ώστε να καταλαμβάνουν θέσεις εξουσίας σε πολλούς τομείς. ➤ Να συζητήσετε στην τάξη για κοινωνικές ανισότητες που στηρίζονται στο φύλο (www.kethi.gr).

*Κάστα: Κλειστό σύστημα διαστρωμάτωσης, στο οποίο η θέση του ατόμου καθορίζεται από τη γέννησή του. Οι κάστες υπήρξαν κυρίαρχο σύστημα διαστρωμάτωσης στην Ινδική κοινωνία για λόγους θρησκευτικούς και καταργήθηκαν με νόμο το 1949.

**Αστική τάξη: Η κοινωνική τάξη των εμπόρων και επιχειρηματιών που δημιουργήθηκε στους νεότερους χρόνους με το τέλος της φεουδαρχίας. Στην αστική τάξη σήμερα εκτός από τις παραπάνω κατηγορίες εντάσσονται και όσοι ασχολούνται με τις υπηρεσίες.

αυτήν που κληρονόμησαν από την οικογένειά τους (κλειστό σύστημα διαστρωμάτωσης).

Αντίθετα, στις σύγχρονες κοινωνίες επικρατεί ένα ανοιχτό σύστημα διαστρωμάτωσης με το οποίο τα άτομα έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν την οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση. Η αλλαγή αυτή επιτυγχάνεται μέσα από την εκπαίδευση και κατάρτιση, την αλλαγή επαγγέλματος, την εργασία. **Αυτή η δυνατότητα μετακίνησης ενός ατόμου από μια κοινωνική τάξη σε άλλη ονομάζεται κοινωνική κινητικότητα.**

Η δωρεάν παιδεία, η ενίσχυση και κατάρτιση των ευάλωτων ομάδων, όπως οι άνεργοι, οι γυναίκες, τα άτομα με αναπηρίες, οι νέοι, οι μετανάστες, είναι μέτρα που έχουν ως σκοπό την **ισότητα ευκαιριών** για όλα τα μέλη της κοινωνίας. Τα μέτρα αυτά δεν καταργούν βέβαια τις κοινωνικές ανισότητες σε βάρος των συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων, παρέχουν όμως στα άτομα τη δυνατότητα βελτίωσης της κοινωνικής τους θέσης, δίνοντάς τους τις ευκαιρίες που στερούνται για να καλυτερεύσουν την κοινωνική τους θέση.

Η κοινωνική κινητικότητα μπορεί να είναι:

- α) **ανοδική**, όταν το άτομο κινείται από κατώτερες σε ανώτερες κοινωνικές τάξεις, όπως π.χ. στην περίπτωση που το άτομο αποκτά επαγγελματική κατάρτιση ή ένα πτυχίο,
- β) **καθοδική**, όταν π.χ. ένα άτομο χάνει την εργασία ή την περιουσία του, ή
- γ) **οριζόντια**, όταν ένα άτομο π.χ. αλλάζει εργασία, χωρίς αυτό να συνεπάγεται ότι αποκτά περισσότερο ή λιγότερο εισόδημα ή κύρος.

Εξάλλου, οι κοινωνικοί επιστήμονες μελετούν την κινητικότητα των ατόμων σε σύγκριση με την κοινωνική τάξη των γονιών τους (**διαγενεακή κινητικότητα**). Εάν τα νέα μέλη της κοινωνίας παρουσιάζουν ανοδική κινητικότητα σε σχέση με την κατάταξη των γονιών τους, αυτό αποτελεί δείκτη κοινωνικής ανάπτυξης και ευημερίας, εφόσον συνήθως συνδέεται με την αύξηση του εισοδήματος και την πρόσβαση σε περισσότερα αγαθά και υπηρεσίες.

φωτ. 3.12 ΟΑΕΔ Προγράμματα κατάρτισης.

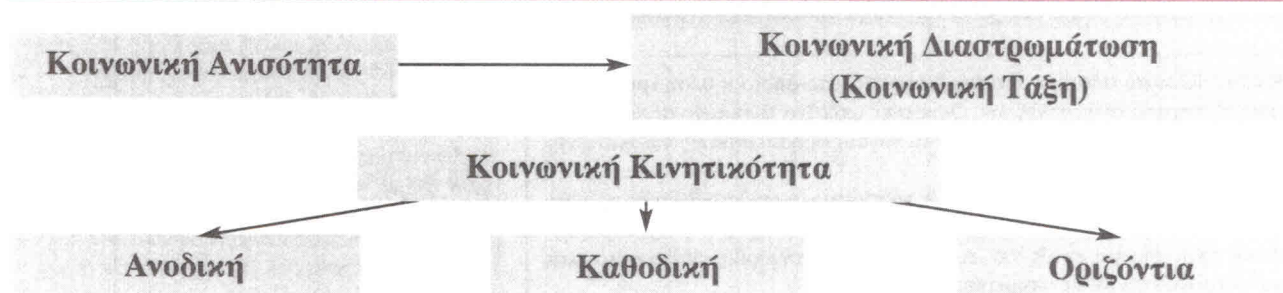
Σήμερα ο πιο συνηθισμένος λόγος κοινωνικής κινητικότητας είναι η αλλαγή επαγγέλματος. Πολλά επαγγέλματα εξαφανίζονται, όπως τα παραδοσιακά επαγγέλματα μικροκατασκευαστών και τεχνιτών. Νέες τεχνολογίες μπαίνουν στην παραγωγή και μαζί τους νέες ειδικότητες. Πολλά επομένως άτομα οδηγούνται στην ανεργία και την καθοδική κινητικότητα. Γι' αυτό η Πολιτεία οργανώνει προγράμματα κατάρτισης νέων σε νέα επαγγέλματα και τεχνολογίες. Να ενημερωθείτε από τον ΟΑΕΔ για αυτά τα Προγράμματα και μέσα από το μάθημα του Επαγγελματικού Προσανατολισμού.

φωτ.3.13 Στη μεταπολεμική Ελλάδα το απολυτήριο του Γυμνασίου ήταν αρκετό για ανοδική κοινωνική κινητικότητα.

 Να συζητήσετε στην τάξη ποια επιπλέον εκπαιδευτικά και επαγγελματικά προσόντα απαιτούνται σήμερα.

Βασικές έννοιες μαθήματος

4.1 Τι είναι κοινωνικός θεσμός

Κάθε κοινωνία, από την πρωτόγονη μέχρι τη σύγχρονη μορφή της, για να λειτουργήσει και να διατηρηθεί πρέπει να ικανοποιεί τις βασικές της ανάγκες (αναπαραγωγή νέων μελών, μετάδοση γνώσης, επίλυση συγκρούσεων κ.ά.).

Για να ικανοποιηθούν αυτές οι ανάγκες δημιουργήθηκαν:

- **οι οικογενειακοί θεσμοί** (π.χ. συγγένεια, γάμος, οικογένεια) για να εξασφαλίσουν την αναπαραγωγή και τη φροντίδα των νέων μελών,
- **οι εκπαιδευτικοί θεσμοί** (π.χ. σχολεία, Πανεπιστήμια) για να εξασφαλίσουν τη μετάδοση και την παραγωγή γνώσεων και αξιών,
- **οι οικονομικοί θεσμοί** (π.χ. επιχειρήσεις, υπηρεσίες) για την παραγωγή αναγκαίων αγαθών,
- **οι πολιτικοί θεσμοί** (π.χ. συμβούλιο γερόντων, βασιλεία, Κοινοβούλιο) για την εξισορρόπηση των συγκρούσεων μεταξύ των ομάδων,
- **οι θρησκευτικοί θεσμοί** (π.χ. τόποι λατρείας, ιερατεία) για τις σχέσεις με το θείο.

Τα μέλη επομένως της κοινωνίας για να ικανοποιήσουν τις παραπάνω ανάγκες τους αναπτύσσουν σταθερές και οργανωμένες σχέσεις (π.χ. γονείς-παιδιά, δάσκαλοι-μαθητές) και δραστηριότητες (π.χ. εκπαίδευση, οικογένεια, εκκλησία).

Οι οργανωμένες και σταθερές σχέσεις και δραστηριότητες που έχουν σκοπό να ικανοποιήσουν σημαντικές κοινωνικές ανάγκες αποτελούν τους θεσμούς.

Όπως παρατηρούμε, τα **βασικά χαρακτηριστικά** των θεσμών είναι:

- **έχουν σημαντικούς κοινωνικούς σκοπούς**, όπως είναι η μόρφωση, η παραγωγή αγαθών, η ασφάλεια κ.λπ.,
- **παραμένουν σχετικά σταθεροί**, π.χ. ο θεσμός της οικογένειας ή του σχολείου, παρά τις μεταβολές τους, διατηρούν σχετικά σταθερές τις βασικές σχέσεις μεταξύ των ατόμων και των ρόλων τους (γονείς-παιδιά, δάσκαλοι-μαθητές).

4.2 Αναγκαιότητα των θεσμών

Εάν θεωρήσουμε την κοινωνία ως έναν οργανισμό, οι θεσμοί αποτελούν τα επιμέρους όργανά του και τα άτομα τα κύτταρα αυτών των οργάνων. Μέσα στους θεσμούς διαμορφώνονται οι κοινωνικοί κανόνες με βάση τους οποίους τα άτομα παίρνουν τις θέσεις τους και ασκούν τους ρόλους τους. Μέσα στο θεσμό του σχολείου π.χ. διαμορφώνονται οι κοινωνικοί κανόνες με τους οποίους τα άτομα ασκούν τους συγκεκριμένους ρόλους που αντιστοιχούν στις εργασιακές τους θέσεις (Διευθυντής, καθηγητές, μαθητές).

Με τους θεσμούς επομένως:

φωτ. 4.1 Ανθρώπινος οργανισμός.

Η κίνηση είναι αποτέλεσμα συνεργασίας σκελετού και μυϊκού συστήματος, συμμετέχουν όμως και άλλα συστήματα, όπως το κυκλοφορικό, αναπνευστικό και νευρικό. Ο ανθρώπινος οργανισμός ικανοποιεί τις ανάγκες του μέσα από συστήματα λειτουργίας, όπως το κυκλοφορικό, το πεπτικό, το αναπνευστικό σύστημα. Κάθε σύστημα έχει επιμέρους όργανα π.χ. στομάχι, πνεύμονες, καρδιά, εγκέφαλος, που πραγματοποιούν σημαντικές λειτουργίες, όπως η πέψη, η αναπνοή, η κυκλοφορία του αίματος, η κίνηση. Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να αντιληφθούμε και την κοινωνία. Τα επιμέρους συστήματά της είναι η οικονομία, η εκπαίδευση, η πολιτική, η θρησκεία, η αναπαραγωγή και ανατροφή των νέων μελών. Κάθε σύστημα έχει τα όργανά του που είναι οι θεσμοί. Σήμερα υπάρχουν εκατοντάδες θεσμοί για κάθε σημαντική λειτουργία της κοινωνίας, όπως οικονομικοί, πολιτικοί κ.λπ.

Η διαφορά της κοινωνίας από τον ανθρώπινο οργανισμό, είναι ότι η κοινωνία μπορεί να αλλάξει θεμελιακά (αξίες, κανόνες, θεσμοί) και να διατηρείται στη ζωή, όπως στις περιπτώσεις των επαναστάσεων, ενώ στον ανθρώπινο οργανισμό κάτι τέτοιο είναι αδύνατο.

✎ Να συζητήσετε στην τάξη παραδείγματα οικονομικών, πολιτικών, θρησκευτικών, εκπαιδευτικών θεσμών που υπάρχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία. Για κάθε θεσμό να αναφέρετε τις σταθερές σχέσεις μεταξύ των ρόλων.

- η κοινωνία οργανώνεται και εξασφαλίζει τη διάρκεια της μέσα στο χρόνο, αν και τα μέλη της, όπως και τα κύτταρα του οργανισμού, διαρκώς ανανεώνονται,
- τα άτομα μαθαίνουν τις αξίες, τους κανόνες και τους ρόλους τους και με αυτό τον τρόπο εξακολουθεί να υπάρχει κοινωνική ζωή.

Βασικοί θεσμοί	Ανάγκες που εξυπηρετούν
Οικογενειακοί θεσμοί	Βιολογική αναπαραγωγή-Κοινωνικοποίηση
Οικονομικοί θεσμοί	Παραγωγή-Διανομή των αγαθών
Πολιτικοί θεσμοί	Διαχείριση εξουσίας-Λήψη αποφάσεων
Εκπαιδευτικοί θεσμοί	Μόρφωση νέας γενιάς-Παραγωγή νέας γνώσης
Θρησκευτικοί θεσμοί	Προσέγγιση του θείου

Όσο βέβαια οι κοινωνίες εξελίσσονται και εκσυγχρονίζονται, νέες κοινωνικές ανάγκες δημιουργούνται και μαζί τους νέοι θεσμοί. Η εργασία των γυναικών π.χ. δημιούργησε την ανάγκη φύλαξης των μαθητών του Δημοτικού μετά το σχολείο και οδήγησε στη δημιουργία ενός νέου εκπαιδευτικού θεσμού, του ολοήμερου σχολείου. Αρχικά, η φύλαξη των μαθητών πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία των γονέων, χωρίς να προβλέπεται από το νόμο, ενώ σήμερα η συγκεκριμένη ανάγκη καλύπτεται από το θεσμό του ολοήμερου σχολείου, το οποίο προβλέπεται από το νόμο. Όταν ένας θεσμός δημιουργείται με νόμο, τότε ο θεσμός είναι **τυπικός** και η διαδικασία δημιουργίας του ονομάζεται **θεσμοθέτηση**. Όταν αντίθετα εφαρμόζεται με πρωτοβουλία ορισμένων ατόμων και αποτελεί συνήθεια, τότε ο θεσμός είναι **άτυπος** και η διαδικασία δημιουργίας του ονομάζεται **θεσμοποίηση**.

Στις σύγχρονες κοινωνίες σχεδόν όλοι οι θεσμοί είναι τυπικοί, με εξαίρεση ορισμένους άτυπους θεσμούς όπως κάποια έθιμα και παραδόσεις (έθιμα Χριστουγέννων, αποκριάς κ.ά.)

φωτ. 4.2 Το σήμα των Νόμπελ Φυσικών Επιστημών και Ειρήνης.

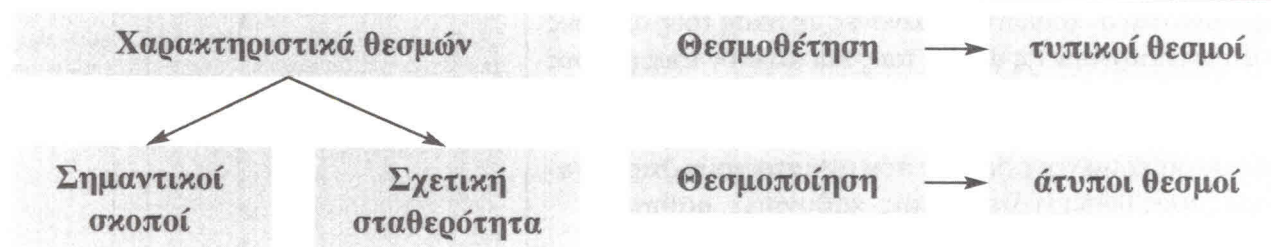
Τα βραβεία Νόμπελ (www.nobelprizes.com) θεσμοποιούνται με τη διαθήκη του Άλφρεντ Νόμπελ το 1895. Η θεσμοθέτησή τους πραγματοποιείται αργότερα από το Σουηδικό κράτος. Ποιους σκοπούς εξυπηρετούν οι διάφοροι θεσμοί βράβευσης επιστημόνων, καλλιτεχνών και διανοουμένων; Ποιοι ανάλογοι θεσμοί προβλέπονται από την ελληνική Πολιτεία; Να συζητήσετε στην τάξη.

φωτ. 4.3 Εορταστικά έθιμα.

Στις παραδοσιακές κοινωνίες οι περισσότεροι θεσμοί ήταν άτυποι, δε λειτουργούσαν δηλαδή με βάση το νόμο. Σήμερα ακόμα και θεσμοί που αφορούν τα έθιμα και τις παραδόσεις προβλέπονται από το νόμο και γίνονται τυπικοί. Ο άτυπος θεσμός του δώρου, ή των εορτών, οδήγησε στους τυπικούς θεσμούς των δώρων τα Χριστούγεννα και το Πάσχα στους μισθούς των εργαζομένων, ή στη θεσμοθέτηση επίσημων αργιών για τους εργαζόμενους. Να συζητήσετε στην τάξη και άλλα ανάλογα παραδείγματα.

Βασικές έννοιες μαθήματος

4.3 Λειτουργίες των κοινωνικών θεσμών

Κάθε κοινωνικός θεσμός για να εξυπηρετήσει τους σκοπούς και τις ανάγκες για τις οποίες δημιουργήθηκε, έχει συγκεκριμένες λειτουργίες. Στις παραδοσιακές κοινωνίες, οι θεσμοί ήταν λίγοι και είχαν πολλές λειτουργίες π.χ. στην ελληνική κοινωνία του 19ου αιώνα οι βασικοί κοινωνικοί θεσμοί ήταν η οικογένεια, το σχολείο και η εκκλησία, γι' αυτό και ο καθένας είχε πολλές λειτουργίες. Η εκκλησία π.χ. εκτός από την καλλιέργεια της θρησκευτικής πίστης είχε ως λειτουργίες και τη μετάδοση γνώσεων, τη βοήθεια των ατόμων με προβλήματα κ.ά. Τις λειτουργίες αυτές σήμερα αναλαμβάνουν νέοι εξειδικευμένοι θεσμοί, συνήθως κρατικοί (σχολεία, εκπαιδευτικά ιδρύματα, ιδρύματα ενίσχυσης ευάλωτων ομάδων, νοσοκομεία) αλλά και ιδιωτικοί ή ανεξάρτητοι θεσμοί (π.χ. Μ.Κ.Ο., Παιδικά χωριά SOS κ.ά.).

Οι λειτουργίες των θεσμών είναι:

- **κύριες ή δευτερεύουσες.** Το σχολείο π.χ. έχει ως κύρια λειτουργία τη μετάδοση γνώσεων και ως δευτερεύουσες την κοινωνικοποίηση των νέων ή τον επαγγελματικό τους προσανατολισμό.
- **φανερές (έκδηλες) ή κρυφές (λανθάνουσες).** Τα ΜΜΕ π.χ. έχουν ως φανερές λειτουργίες την ενημέρωση, μόρφωση και ψυχαγωγία, αλλά ταυτόχρονα έχουν ως αποτέλεσμα την καλλιέργεια προτύπων συμπεριφοράς, όπως π.χ. τα καταναλωτικά πρότυπα ή τα πρότυπα βίας (λανθάνουσα λειτουργία).

4.4 Η αλλαγή των κοινωνικών θεσμών

Όπως είδαμε οι κοινωνίες μεταβάλλονται, αλλάζουν αργά ή ραγδαία, επαναστατικά ή ειρηνικά. Κοινωνική μεταβολή σημαίνει βασικά αλλαγή των θεσμών, εφόσον αυτοί αποτελούν τα βασικά όργανα λειτουργίας της κοινωνίας. Όταν επομένως μιλάμε για μεταβολή της ελληνικής κοινωνίας τις τελευταίες δεκαετίες εννοούμε ότι άλλαξαν οι θεσμοί της, π.χ. οι εκπαιδευτικοί θεσμοί (μαθητικές κοινότητες, Πανελλήνιες εξετάσεις, Ανοιχτό Παν/μιο κ.ά.), οικογενειακοί θεσμοί (κατάργηση της προίκας, ισοτιμία συζύγων, πολιτικός γάμος, αυτόματο διαζύγιο κ.ά.), οι οικονομικοί θεσμοί (μερική απασχόληση κ.ά.), οι πολιτικοί θεσμοί (κατάργηση βασιλείας, ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ.ά.).

Με την αλλαγή των θεσμών, αλλάζουν οι θέσεις, δηλαδή η εξουσία που έχουν τα άτομα μέσα στους θεσμούς και μαζί αλλάζουν οι ρόλοι και οι κανόνες που τους προσδιορίζουν. Με την αλλαγή των παραπάνω θεσμών στην ελλη-

φωτ. 4.4 Επαγγελματικές Σχολές του ΟΑΕΔ.

Όσο οι κοινωνίες εκσυγχρονίζονται οι θεσμοί γίνονται πολλοί και εξειδικευμένοι. Η οικογένεια και αργότερα και το σχολείο ήταν οι βασικοί θεσμοί εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης των νέων στην παραδοσιακή κοινωνία. Σήμερα εκατοντάδες νέοι εξειδικευμένοι θεσμοί οργανώνουν την εκπαίδευση και κατάρτιση των νέων. ➤ Να αναφέρετε στην τάξη νέους θεσμούς εκπαίδευσης και κατάρτισης που γνωρίζετε και τις εξειδικευμένες λειτουργίες τους.

φωτ. 4.5 Εξέγερση του Μάη του '68 στο Παρίσι.

Οι επαναστάσεις, οι εξεγέρσεις και τα διάφορα κινήματα οδηγούν σε σημαντικές αλλαγές όλων των θεσμών.

➤ Να αναζητήσετε από την ιστορία σας αλλαγές θεσμών που ήταν αποτέλεσμα εξεγέρσεων ή κινήματων και να τις συζητήσετε στην τάξη.

φωτ. 4.6 Ο θεσμός της εκπαίδευσης στις σύγχρονες κοινωνίες πρέπει να εξυπηρετήσει τις νέες ανάγκες που δημιουργούν η παγκοσμιοποίηση, η εξέλιξη των τεχνολογιών, το πρόβλημα της ανεργίας. Η γνώση ξένων γλωσσών, ο επαγγελματικός προσανατολισμός, η εκπαίδευση στις νέες τεχνολογίες και η διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση εντάσσονται πλέον στην εκπαίδευση για την αντιμετώπιση των νέων αυτών αναγκών.

➤ Να συζητήσετε για τα νέα αυτά εκπαιδευτικά προγράμματα και την αναγκαιότητά τους σήμερα.

νική κοινωνία άλλαξε π.χ. η κοινωνική θέση των γυναικών, το περιεχόμενο των ρόλων τους (σύζυγοι, μητέρες, εργαζόμενες) και οι κανόνες (Σύνταγμα, Οικογενειακό Δίκαιο). Εξάλλου, οι αλλαγές σε ένα θεσμό επηρεάζουν και άλλους θεσμούς, π.χ. η μετατροπή της μορφής της οικογένειας οδήγησε στη δημιουργία νέων θεσμών, όπως οι παιδικοί σταθμοί, το ολοήμερο σχολείο, τα ΚΑΠΗ κ.ά.

Οι θεσμοί αλλάζουν όταν δεν εξυπηρετούν ικανοποιητικά τους σκοπούς τους, όπως π.χ. αλλάζει συχνά ο θεσμός των Πανελλαδικών εξετάσεων, ώστε να εξυπηρετεί καλύτερα το σκοπό του, δηλαδή την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση μαθητών με τις απαραίτητες για τις σπουδές τους ικανότητες και γνώσεις. **Ακόμα, οι θεσμοί καταργούνται**, όταν έρχονται σε αντίθεση με τις ανάγκες και τις αξίες της κοινωνίας, όπως ο θεσμός της προίκας ή της σχολικής ποδιάς που καταργήθηκαν εφόσον έρχονταν σε αντίθεση με την αξία της ισότητας και της ελευθερίας ανάπτυξης της προσωπικότητας αντίστοιχα.

4.5 Ο θεσμός της οικογένειας

Η οικογένεια είναι ένας θεσμός που συναντάται σε όλες τις κοινωνίες. Οι βασικές του λειτουργίες είναι η δημιουργία, η ανατροφή και η προετοιμασία της νέας γενιάς για την κοινωνική της ζωή. Συνήθως η οικογένεια δημιουργείται με το γάμο, ο οποίος προσδιορίζεται από το νόμο, τη θρησκεία και τις παραδόσεις της κάθε κοινωνίας. Στην Ελλάδα ο γάμος μπορεί να είναι θρησκευτικός ή πολιτικός.

Η μορφή της οικογένειας εξαρτάται από παράγοντες όπως το περιβάλλον, η παράδοση, ο χαρακτήρας της οικονομίας και της κοινωνίας ευρύτερα.

Στις παραδοσιακές κοινωνίες συναντάμε τη μορφή της **εκτεταμένης οικογένειας**, που συνήθως είναι **πατριαρχική**, δηλαδή αρχηγός της είναι ο μεγαλύτερος σε ηλικία άνδρας. Η εκτεταμένη οικογένεια περιλαμβάνει πολλές μικρότερες οικογένειες, συνήθως αδελφών, οι οποίες συγκατοικούν με τους γονείς. Στις οικογένειες αυτές εργάζονται όλα τα μέλη στην οικογενειακή επιχείρηση (αγροτική, κτηνοτροφική ή οικοτεχνία). Οι δεσμοί των μελών είναι ισχυροί, εφόσον η οικογένεια έχει πολλές λειτουργίες: παράγει, εκπαιδεύει επαγγελματικά τα νέα μέλη, φροντίζει τα ασθενή, ανάπηρα και ηλικιωμένα μέλη της.

Στις σύγχρονες κοινωνίες και στα αστικά κέντρα η κύρια μορφή της οικογένειας είναι η πυρηνική οικογένεια. Η πυρηνική οικογένεια αποτελείται από τους σύζυγους και τα παιδιά και κύριες λειτουργίες της είναι η

φωτ. 4.7. Διευρυμένη οικογένεια στον Έβρο τη δεκαετία του '50, σύγχρονη πυρηνική και μονογονεϊκή οικογένεια.

✎ Να συζητήσετε σε ομάδες τα χαρακτηριστικά της κάθε οικογένειας. Να σχολιάσετε τις διαφορές των ρόλων.

φωτ. 4.8 Η οικογένεια, από το Αναγνωστικό της Α' Δημοτικού για τα έτη 1955-1978.

✎ Να συζητήσετε στην τάξη τις αλλαγές στο θεσμό της οικογένειας στην Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες. Με ποιες άλλες κοινωνικές μεταβολές συνδέονται αυτές οι αλλαγές;

ανατροφή και κοινωνικοποίηση των νέων σε συνθήκες ασφάλειας, φροντίδας και αγάπης αλλά και η συναισθηματική στήριξη των συζύγων. Σήμερα, άλλοι ειδικοί φορείς έχουν αναλάβει τις λειτουργίες της παραδοσιακής οικογένειας (οι επιχειρήσεις την παραγωγή αγαθών, τα νοσοκομεία τη φροντίδα των ασθενών, οι οίκοι ευγηρίας τους ηλικιωμένους, τα σχολεία και τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης τη μετάδοση γνώσεων στους νέους).

Συχνή μορφή πυρηνικής οικογένειας στις σύγχρονες κοινωνίες είναι η **μονογονεϊκή οικογένεια**, στην οποία τα παιδιά ζουν με τον ένα γονέα, εξαιτίας χηρείας, διαζυγίου ή μερικές φορές προσωπικής επιλογής.

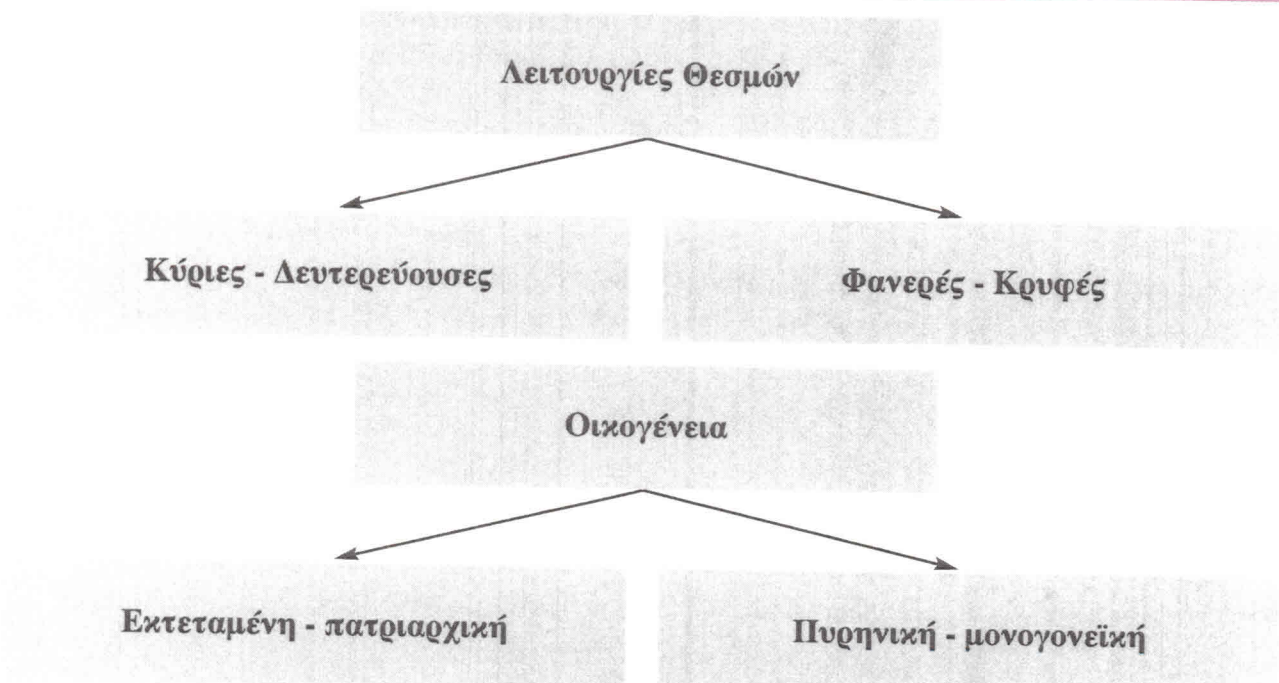
Χαρακτηριστικό φαινόμενο πολλών σύγχρονων κοινωνιών είναι η **υπογεννητικότητα**, που οφείλεται σε διάφορους λόγους, όπως το υψηλό κόστος ανατροφής των παιδιών, η επαγγελματική καριέρα των συζύγων κ.ά. Η χαμηλή γεννητικότητα (1.3 παιδιά αναλογούν σε κάθε ελληνική οικογένεια και 1.4 στην Ενωμένη Ευρώπη) σε συνδυασμό με το υψηλό όριο ζωής, που διασφαλίζει η επιστημονική πρόοδος και οι κοινωνικές παροχές, κινδυνεύουν να μετατρέψουν πολλές δυτικές κοινωνίες, όπως η Ελλάδα, σε κοινωνίες γερόντων.

φωτ. 4.9 Η φλόγα των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, έσβησε το 2004 από ένα παιδί των παιδικών χωριών SOS.

Η αγάπη είναι ο κύριος δεσμός της σύγχρονης οικογένειας. Η ανάγκη αυτής της αγάπης οδηγεί στην αντικατάσταση του θεσμού των ιδρυμάτων για τα παιδιά που στερούνται τους γονείς τους, από τα παιδικά χωριά SOS και τις ανάδοχες οικογένειες. Οι ανάδοχες οικογένειες αναλαμβάνουν την ανατροφή των παιδιών, ενώ στα παιδικά χωριά SOS 5-6 παιδιά αποτελούν μια οικογένεια με μια εθελόνητριά ανάδοχη μητέρα www.sos_village.gr

Βασικές έννοιες μαθήματος

6.1 Κοινωνικά προβλήματα: Προσδιορισμός και συνέπειες

Μέχρι τώρα αναφερθήκαμε στους βασικούς τρόπους που διαθέτει κάθε κοινωνία για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες και τους σκοπούς της. Αν κοιτάξουμε όμως γύρω μας θα διαπιστώσουμε ότι δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι τα ίδια αγαθά και σε ορισμένους λείπουν και τα πιο βασικά, όπως, η τροφή, η στέγη, τα φάρμακα, η εργασία και η προσωπική ασφάλεια. Συχνά, οι μαθητές διακόπτουν την υποχρεωτική εκπαίδευση για να εργασθούν. Στις πόλεις εμφανίζονται προβλήματα, όπως η βία, η χρήση ναρκωτικών, τα τροχαία ατυχήματα που οδηγούν σε εκατοντάδες θύματα. Τα προβλήματα αυτά αποτελούν **κοινωνικά προβλήματα** γιατί:

α) επηρεάζουν αρνητικά ένα σημαντικό τμήμα του κοινωνικού συνόλου, π.χ. οι αυξημένοι δείκτες ανεργίας σημαίνουν ότι μεγάλο ποσοστό του κοινωνικού συνόλου αντιμετωπίζει προβλήματα διαβίωσης ή και επιβίωσης. Συχνά, ένα κοινωνικό πρόβλημα μπορεί να μη γίνεται αντιληπτό από τα άτομα που το υφίστανται, αλλά από τους επιστήμονες ή από τα ΜΜΕ π.χ. το κοινωνικό πρόβλημα της παιδικής παχυσαρκίας εντοπίστηκε από τους επιστήμονες οι οποίοι και οργάνωσαν ενημερωτικά προγράμματα του πληθυσμού.

β) παραβιάζουν τις αξίες και τα ιδεώδη του κοινωνικού συνόλου, όπως π.χ. η παιδική εργασία, ο αναλφαριθμητισμός, η κακοποίηση των γυναικών παραβιάζουν τις αξίες της ισότητας, της μόρφωσης και της απαγόρευσης της βίας που χαρακτηρίζουν τις σύγχρονες κοινωνίες.

γ) οφείλονται σε κοινωνικούς και όχι ατομικούς παράγοντες, όπως π.χ. η ανεργία που οφείλεται στην εισαγωγή της τεχνολογίας ή τις αλλαγές στον οικονομικό χαρακτήρα της κοινωνίας. Με αυτό τον τρόπο διακρίνεται το κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας από το ατομικό που αφορά π.χ. την κακή επιλογή επαγγέλματος.

δ) μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη συλλογική δράση ατόμων και ομάδων και με κοινωνικά μέτρα της Πολιτείας.

Οι συνέπειες των κοινωνικών προβλημάτων αφορούν:

- **το άτομο**, εφόσον έχουν προσωπικό κόστος που έχει σχέση με την ποιότητα ζωής και την υγεία του.
- **την κοινωνία**, εφόσον τα κοινωνικά προβλήματα επηρεάζουν αρνητικά την οικονομική και πολιτική οργάνωση αλλά και ευρύτερα όλη την κοινωνική ζωή.

φωτ. 6.1 Γιατροί χωρίς σύνορα, Γιατροί του κόσμου.

Μπορείτε να ενημερωθείτε για τη δράση των Οργανώσεων από το διαδίκτυο (www.msf.gr, www.mdgreece.gr).

✎ Να συζητήσετε στην τάξη για άλλες Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων.

φωτ. 6.2 Στ.Χώκινγκ.

Υπάρχουν άνθρωποι που επιλέγουν, αντί να είναι μέρος του προβλήματος, να δραστηριοποιούνται για τη λύση του. Ο φυσικός Στ.Χώκινγκ αποτελεί ένα τέτοιο παράδειγμα.

Μπορείτε να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα www.disability.gr για να ενημερωθείτε για τις δραστηριότητες των ατόμων με αναπηρίες.

✎ Να συζητήσετε στην τάξη για άλλα κοινωνικά προβλήματα και για τους τρόπους με τους οποίους τα άτομα που τα αντιμετωπίζουν μπορούν να δραστηριοποιηθούν.

χρονες μεγαλουπόλεις και προτείνουν νέες μορφές σχεδιασμού των πόλεων.

Αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας είναι η χάραξη της **κοινωνικής πολιτικής** που ασκείται στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους (βλ. Κεφ. 9.3) με την κατοχύρωση μέτρων, όπως η κοινωνική ασφάλιση, τα επιδόματα ανεργίας, η επαγγελματική κατάρτιση ανέργων, η παροχή κατοικίας, η επιδότηση θέσεων εργασίας κ.ά.

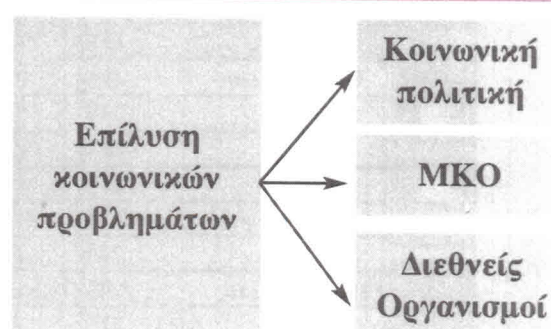
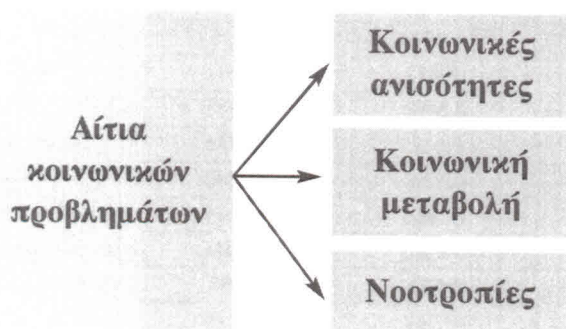
Στην κατεύθυνση επίλυσης των κοινωνικών προβλημάτων εντάσσεται και η δράση των **Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων Μ.Κ.Ο.** (βλ. Κεφ.2.3) και των διάφορων κοινωνικών κινημάτων, όπως το οικολογικό, το γυναικείο, το αντιρατσιστικό κίνημα.

Τα περισσότερα από τα κοινωνικά προβλήματα σήμερα έχουν ένα διεθνή χαρακτήρα π.χ. η φτώχεια, η ανεργία, ο ρατσισμός, η μόλυνση του περιβάλλοντος. Για το λόγο αυτό τα κοινωνικά προβλήματα απασχολούν διεθνείς Οργανισμούς (Ο.Η.Ε., Unicef) και διεθνείς Μ.Κ.Ο. και κινήματα (βλ. Κεφ. 14.3).

φωτ. 6.5 «Οι γυναίκες έχουν ζήτηση, οι φώκιες έχουν πένθος» Αυτό τον κόσμο δεν τον κληρονομήσαμε από τους γονείς μας, τον δανειστήκαμε από τα παιδιά μας. Μόνο το 1/5 του πληθυσμού της γης κατατάσσεται στην κατηγορία των «καταναλωτών», αλλά αυτή η κατανάλωση αποτελεί παράγοντα καταστροφής των φυσικών οικοσυστημάτων, εξαφάνισης ειδών και ρύπανσης υδάτινων πόρων και ωκεανών. ♣ Να συζητήσετε στην τάξη τρόπους συμπεριφοράς του καταναλωτή που βοηθούν στη διατήρηση του οικοσυστήματος.

Βασικές έννοιες μαθήματος

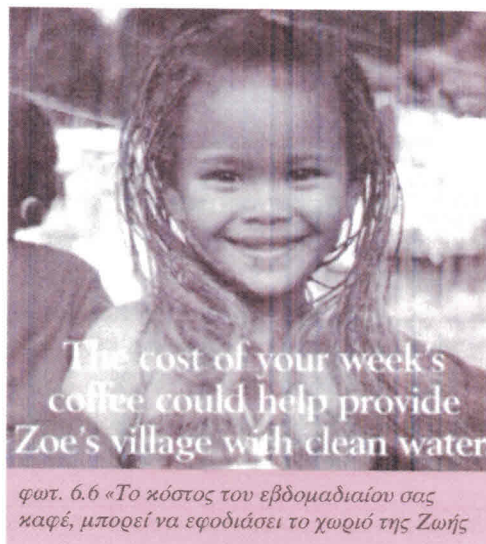

6.3 Φτώχεια, ανεργία, καταναλωτισμός, αγωγή καταναλωτή

Η φτώχεια αποτελεί το βασικό κοινωνικό πρόβλημα όλων των κοινωνιών σήμερα. Η καταπολέμησή της αποτελεί προτεραιότητα τόσο των κυβερνήσεων των χωρών, όσο και των Διεθνών Οργανισμών (Ο.Η.Ε., Unicef).

Οι κοινωνικοί επιστήμονες αναφέρονται σε δύο είδη φτώχειας, την απόλυτη και τη σχετική.

• **Η απόλυτη φτώχεια** είναι η κατάσταση στην οποία τα άτομα δεν κατέχουν ούτε τα στοιχειώδη αγαθά για την επιβίωσή τους, όπως είναι η τροφή, το νερό, η στέγη. Η απόλυτη φτώχεια αφορά μεγάλους πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών στην Αφρική και την Ασία, αλλά παρουσιάζεται και στις αναπτυγμένες κοινωνίες, εφόσον οι

φωτ. 6.6 «Το κόστος του εβδομαδιαίου σας καφέ, μπορεί να εφοδιάσει το χωριό της Ζωής»

άστεγοι αποτελούν συνηθισμένο φαινόμενο όλων των Δυτικών μεγαλουπόλεων.

• **Η σχετική φτώχεια** είναι η κατάσταση στην οποία τα άτομα διαθέτουν ένα βασικό εισόδημα που εξασφαλίζει την επιβίωσή τους, δεν καλύπτει όμως το καταναλωτικό πρότυπο της κάθε κοινωνίας. Η κάθε κοινωνία καθορίζει επομένως τα όρια της σχετικής φτώχειας, π.χ. στην Ελλάδα του '60 η κατοχή τηλεόρασης ή τηλεφώνου δεν αποτελούσαν βασικές ανάγκες, ενώ σήμερα περιλαμβάνονται στις βασικές ανάγκες ενός νοικοκυριού και αποτελούν δείκτη σχετικής φτώχειας για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

με καθαρό νερό», αναφέρει η λεζάντα της καμπάνιας ενάντια στη φτώχεια. Η φτώχεια πλήττει πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών αλλά και των αναπτυγμένων κοινωνιών που η πλειονότητά τους είναι κάτω των δεκατεσσάρων ετών. Μεγάλος αριθμός επίσης είναι άνω των 65 ετών και πολλοί είναι ανάπηροι.

Στη διεύθυνση www.yomag.net, θα βρείτε ένα δικτυακό περιοδικό για τους καταναλωτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης γραμμένο από μαθητές. Μπορείτε να το επισκεφθείτε και να εντάξετε και το σχολείο σας στις δραστηριότητές του.

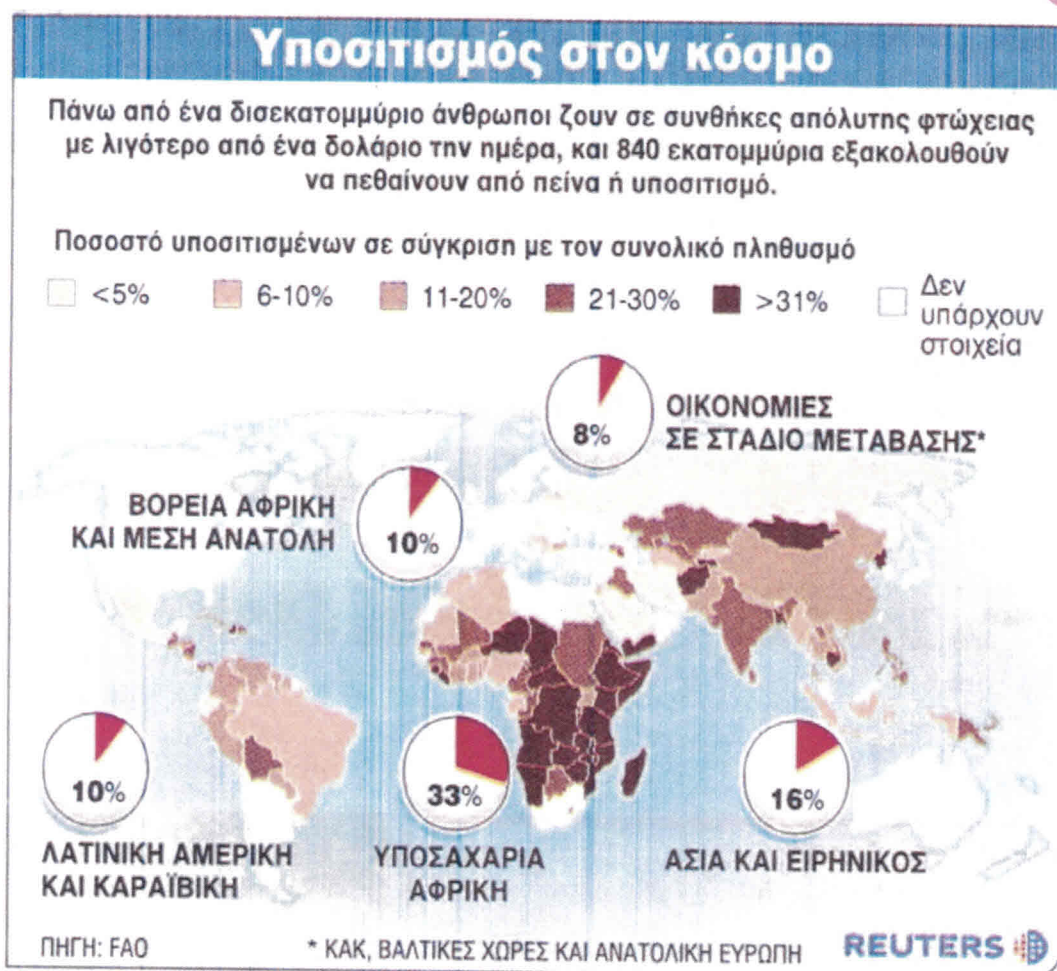
Πληθυσμός που βρίσκεται στα όρια της φτώχειας στην Ευρώπη των <<15>> (2001)					
ΧΩΡΑ		Χωρίς κοινωνικές παροχές	Με κοινωνικές παροχές	Κατώφλι φτώχειας σε € το χρόνο	
				Ένα άτομο	Δύο ενήλικες με δύο παιδιά
	Αυστρία	22%	12%	9.173	19.263
	Βέλγιο	23%	13%	9.295	19.520
	Γαλλία	24%	15%	8.932	18.756
	Γερμανία	21%	11%	9.455	19.855
	Δανία	29%	10%	11.988	25.175
	ΕΛΛΑΔΑ	23%	20%	4.264	8.955
	Ην.Βασίλειο	29%	17%	10.632	22.237
	Ιρλανδία	30%	21%	8.553	17.961
	Ισπανία	23%	19%	4.416	11.374
	Ιταλία	22%	19%	6.240	13.103
	Λουξεμβούργο	23%	12%	13.863	29.113
	Ολλανδία	21%	11%	8.292	17.414
	Πορτογαλία	24%	20%	3.589	7.538
	Σουηδία	17%	9%	10.367	21.770
	Φινλανδία	19%	11%	8.916	18.724
	Ευρώπη των 15	21%	15%	8.319	17.469

πίνακας 6.1 Ένα στα τέσσερα άτομα βρίσκεται στα όρια σχετικής φτώχειας στην Ευρώπη των 15. Τα στοιχεία δίνονται χωρίς τον υπολογισμό των κοινωνικών παροχών του κράτους (Α' στήλη) και μετά το σχετικό υπολογισμό (Β' στήλη).

Τα αίτια της φτώχειας εντοπίζονται στην άνιση κατανομή του εισοδήματος, στις αλλαγές της τεχνολογίας, στις προκαταλήψεις και το ρατσισμό, αλλά και στην **παραοικονομία***, που στερεί από το κράτος εισοδήματα για προγράμματα κοινωνικής ανάπτυξης. Η ανεργία, επίσης, αποτελεί σημαντική αιτία της φτώχειας, ιδιαίτερα όταν είναι παρατεταμένη και αφορά άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, που έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις.

Οι συνέπειες της φτώχειας είναι ιδιαίτερα έντονες τόσο στα **άτομα**, τα οποία βρίσκονται αποκλεισμένα από πολλά αγαθά και δραστηριότητες, όσο και στην **κοινωνία**, αφού η φτώχεια αποτελεί αιτία πολλών κοινωνικών προβλημάτων, όπως η μετανάστευση, η ξενοφοβία, ο ρατσισμός, η εγκληματικότητα και η βία.

* παραοικονομία: η μη επίσημη καταγραφή από το κράτος οικονομικών δραστηριοτήτων, με αποτέλεσμα τη φοροδιαφυγή.

πίνακας 6.2 Παγκόσμιος υποσιτισμός.

Η αντιμετώπιση της φτώχειας απαιτεί μέτρα για την ενίσχυση της **ισότητας ευκαιριών** για όλους τους πολίτες. Τέτοια μέτρα είναι κυρίως η εκπαίδευση και η κατάρτιση, μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας και τέλος δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος και του εθνικού και παγκόσμιου πλούτου.

Σημαντικός παράγοντας που οδηγεί στη φτώχεια σήμερα είναι ο **καταναλωτισμός** των δυτικών κοινωνιών. Ο άκριτος καταναλωτισμός, δηλαδή η υπερβολική κατανάλωση αγαθών, είναι χαρακτηριστικό των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών και οφείλεται στη διαφήμιση και στην όλο και μεγαλύτερη παραγωγή καταναλωτικών αγαθών. Με βάση τη Unicef το 25% του πληθυσμού υπερκαταναλώνει και ένα μέρος του αντιμετωπίζει προβλήματα παχυσαρκίας τη στιγμή που το 75% βρίσκεται σε συνθήκες φτώχειας και ένα μέρος του υποσιτίζεται. Τα εβδομαδιαία απορρίμματα ενός δυτικού νοικοκυριού θα αρκούσαν για την επιβίωση των παιδιών ενός χωριού στην Αφρική που πλήττεται από τον υποσιτισμό.

Εξάλλου, ο καταναλωτισμός οδηγεί σε **υπερεκμετάλλευση** του φυσικού περιβάλλοντος για παραγωγή περισσότερων καταναλωτικών αγαθών. Αυτή η υπερεκμετάλλευση έχει συχνά ως αποτέλεσμα την εξάντληση των φυσικών πόρων, η οποία οδηγεί σε φτώχεια και υποσιτισμό ακόμα περισσότερες αναπτυσσόμενες κοινωνίες.

Η αγωγή του καταναλωτή έχει στόχο να ενημερώσει τον πολίτη και να τον ευαισθητοποιήσει ώστε να καταναλώνει με βάση τις πραγματικές του ανάγκες και όχι τις τεχνητές ανάγκες που κατασκευάζει κυρίως η διαφήμιση.

Ο υπεύθυνος και ενημερωμένος καταναλωτής ενδιαφέρεται για τη **βιώσιμη-αιφόρο ανάπτυξη*** όλου του πλανήτη και ασκεί πιέσεις για σωστή χρήση των παραγωγικών πόρων ώστε να εξασφαλίζεται σήμερα και στο μέλλον η επιβίωση όλων των ανθρώπων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Βασικές έννοιες μαθήματος

6.4 Τροχαία ατυχήματα, κυκλοφοριακή αγωγή

Η εξέλιξη της τεχνολογίας τον τελευταίο αιώνα οδήγησε στη μαζική παραγωγή αυτοκινήτων, τα οποία αποτελούν σήμερα βασικό μέσο μετακίνησης και μεταφοράς. Η ανάπτυξη των πόλεων, οι αποστάσεις του τόπου εργασίας και κατοικίας, η ανάπτυξη του τουρισμού, ο καταναλωτισμός οδηγούν στην αύξηση της κυκλοφορίας αυτοκινήτων (στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναλογεί περίπου 1,5 αυτοκίνητο για κάθε νοικοκυριό).

Τα δεδομένα αυτά συνδέονται με το τεράστιο πρόβλημα των τροχαίων ατυχημάτων. Τα τροχαία ατυχήματα είναι σήμερα η αιτία θανάτου 120 ευρωπαίων πολιτών καθημερινά. Η κατάσταση αυτή για την Ευρώπη ισοδυναμεί με μία πτώση επιβατικού αεροπλάνου την ημέρα!

Στην Ελλάδα τα τροχαία αποτελούν αιτία θανάτου 6 ατόμων ημερησίως, ενώ η χώρα μας κατέχει το θλιβερό πρόνομο να έρχεται πρώτη σε θανάτους από τροχαία και σε συνολικό αριθμό τροχαίων ατυχημάτων. Αντίθετα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζεται μείωση τόσο των θανατηφόρων τροχαίων λόγω της χρήσης της ζώνης ασφαλείας και της νέας τεχνολογίας στα αυτοκίνητα (π.χ. αερόσακοι) όσο

φωτ. 6.7 Μαθητές πεζοί.

Με απόφαση του ο Άρειος Πάγος, Ανώτατο δικαστήριο της χώρας, έκρινε ότι υπάρχει ευθύνη του οδηγού που τραυματίζει πεζό, όταν ο πεζός είναι ανήλικος, ηλικιωμένος ή άτομο με αναπηρίες. Η ευθύνη αυτή υπάρχει ανεξάρτητα από το εάν ο οδηγός τηρούσε όλες τις διατάξεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (σήμανση, ταχύτητα). Με την απόφαση αυτή, η οποία δεσμεύει τα δικαστήρια της χώρας, καθιερώνεται πρόσθετη υποχρέωση των οδηγών να παίρνουν όλες τις προφυλάξεις για πεζούς ακόμα και εάν αυτοί κινούνται ακατάλληλα στο δρόμο. Αυτό βέβαια δε μειώνει την ευθύνη των πεζών να κινούνται προσεκτικά στο δρόμο, αλλά αφορά ειδικές κατηγορίες πεζών.

➡ Να συζητήσετε την απόφαση στην τάξη.

*Βιώσιμη ανάπτυξη: το μοντέλο ανάπτυξης που δεν εξαντλεί τους φυσικούς πόρους του πλανήτη. Στις Διεθνείς Συνδιασκέψεις Κρατών για το περιβάλλον αναφέρεται και ως αιφόρος ανάπτυξη.